

Steen Folke (VS):

Der er endnu nogle naive borgere i Danmark, som tror, at de væsentlige politiske afgørelser træffes her i denne sal. Der er nogle, der er lidt snedigere, som har gennemskuet, at det ikke er sådan, det foregår, men som mener, at de steder, det virkelig foregår, er bag de lukkede døre i udvalgs møderne her i folketinget.

Men det er ikke sådan, at afgørelserne træffes hverken herinde eller for den sags skyld bag de lukkede døre i udvalgene, for selv i udvalgene undgår man jo ikke at have medlemmer af tinget, som ser mere kritisk på de her ting, til stede ved forhandlingerne, og derfor er der en stigende tendens til, at de egentlige afgørelser lægges ud til korridorforhandlinger mellem visse partier.

Vi har set en lang stribe eksempler på, at det er det, der i virkeligheden er afgørende for, hvordan politikken gennemføres. For så vidt kan man sige, at hele sagen omkring nedskæringerne her, den skandaløse måde, den er foregået på, og det, der er fulgt i kølvandet på det: en voksende protest, nu altså har ført til nye korridorforhandlinger omkring eventuelt at ændre beslutningen.

Jeg mener ikke, det er betryggende, at det foregår på den måde. Jeg mener, at vi skal have de drøftelser i socialudvalget, hvor også de mere kritiske har lov til at være til stede.

Jeg vil spørge, dels om ministeren ved noget om, hvornår der skal være møde i socialudvalget, om socialudvalgets formand har henvendt sig og søgt at få berammet et møde, og hvornår det så kan ventes, dels vil jeg spørge, om der kan siges noget om, hvad disse hemmelige drøftelser er gået ud på, som socialministeren har ført med visse borgerlige partier.

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at der overhovedet ikke foregår korridorforhandlinger. Jeg har ret til at tale med de mennesker her i folketinget, som jeg mener det er relevant at tale med.

Så vil jeg også gerne sige, at der ikke kan træffes afgørelser, når man taler om de fire partier, der taler sammen for øjeblikket, af 80 medlemmer af folketinget; og som jeg sagde i mit svar i første omgang, vil der blive drøftelser i folketingets socialudvalg.

Jeg har ikke truffet nogen aftale med nogen formand for socialudvalget, idet formanden for socialudvalget først vælges i morgen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Jørgen Junior* (FP) til socialministeren:

„Hvilke planer foreligger der her i landet for opførelse af såkaldte krisecentre for børn?“

(Spm. nr. 23).

Skriftlig begrundelse.

På et møde i Socialpolitisk Forening den 23. september i år udtalte direktøren for Københavns kommunes børne- og ungdomsværn, Ernst Larsen, at man havde planer om ud over de nye socialcentre at oprette såkaldte krisecentre, hvor de børn, der ikke var villige til at acceptere tilværelsen i deres hjem, skulle hjælpes af socialarbejdere. Direktøren konkluderede, at det ikke var ønskværdigt at tvangshjembringe bortløbne børn, men at deres tilværelse måtte skabes på børnenes egne præmisser.

Jørgen Junior (FP):

Ved et møde for nylig har direktøren for Københavns børne- og ungdomsværn, Ernst Larsen, som bl. a. er en stor Christiania-tilhænger, offentligt fortalt om planer for såkaldte krisecentre for børn. Han mener åbenbart, at de børn, som ikke er villige til at opholde sig derhjemme, bør hjælpes med at få skabt en tilværelse på, som han kalder det, børnenes egne præmisser.

Jeg har ikke før hørt om krisecentre for børn og vil meget gerne have en redegørelse fra ministeren.

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg vil godt starte med at sige, at det er også første gang, jeg har hørt ordet krisecentre, men der opfindes jo så mange ord i denne tid.

Jeg vil gerne understrege, at de kommunale myndigheder såvel efter den gældende lov om børne- og ungdomsforsorg som efter bistandsloven, der træder i kraft den 1. april 1976, har pligt til, bl. a. ved opsøgende virksomhed, at tilbyde børn og unge, som skønnes at have et særligt behov derfor, bistand i form af rådgivning og vejledning og i til-